

Nr 64.

Ankom till Riksdagens kansli den 15 april 1910 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af mark från komministersbostället Tumba nr 2 i Botkyrka socken.

(1:a A.)

I en den 18 mars 1910 till Riksdagen aflåten, till jordbruksutskottet för förberedande behandling hänvisad proposition, nr 137, har Kungl. Maj:t under åberopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver ecklesiastikären den för samma dag föreslagit Riksdagen medgifva,

dels att den komministersbostället Tumba nr 2 i Botkyrka socken tillhörande, inom Tumba stationssamhälles gränser belägna mark, som icke enligt fastställd stadsplan erfordras till gator, torg eller andra allmänna platser, må, med undantag för sådana med viss tids besittningsrätt upplåtna lägenheter, hvilka inom nedan angifven tid af vederbörande lägenhetsinnehafvare inlösas, från komministersbostället för alltid afsöndras och till stationssamhället med äganderätt öfverlåtas emot en köpeskilling, som i enlighet med föreskrifterna i nådiga förordningen angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof den 14 april 1866 skall bestämmas af den nämnd, hvilken varder tillsatt för fastställande af lösen för den enligt stadsplanen till allmänna platser afsedda del af komministersboställets mark, dock att sammanlagda köpeskillingen icke må understiga det belopp, som erhålles med beräkning af det utaf municipalstämman den 26 oktober 1908 beslutade inköpspris af 45 öre för kvadratmeter;

dels ock att vederbörande intressenter i Botkyrka extra provinsialläkardistrikt äfvensom öfriga nuvarande innehafvare af lägenheter å boställets ifrågavarande jord må före utgången af år 1915 med äganderätt tilllösa sig en hvar sin innehafvande lägenhet efter det pris, som af ofvannberörda nämnd vid förutnämnda uppskattning kan varda bestämdt.

Till stöd härför har departementschefn enligt berörda statsrådsprotokoll anfördt följande:

»Hos Kungl. Maj:t hafva Tumba stationssamhälle samt komministern i Botkyrka och Salems församlingars pastorat Emil von Porat i underdånighet anhållit om rätt för stationssamhället att tillösa sig den del af komministersbostället i nämnda pastorat, som ligger inom stationssamhällets gränser.

Förslag i dylik riktning framkommo redan vid extra municipalstämma med Tumba stationssamhälle den 26 maj 1907, därvid framhölls, hurusom större delen af den berörda komministersboställe tillhöriga mark, som vore belägen inom samhällets område, enligt det upprättade stadsplaneförslaget för stationssamhället skulle komma att användas till gator, torg och andra öppna platser samt till byggnadsplatser för samhällets hus, såsom kyrka, skola, kommunalhus, brandstation, polishus, tingshus m. m., äfvensom att den omständigheten, att denna boställets mark ej fått för evärdlig tid upplåtas eller säljas, utgjort en hämsko på samhällets utveckling samt skilt samhället i två från hvarandra aflägsna delar, något som verkat försvårande vid utförandet af samhällsnödiga och samhällsnyttiga företag; och föreslogs fördenskull, att stationssamhället skulle ingå till Kungl. Maj:t med underdånig begäran att få tillösa sig hela det område af komministersbostället, som låge inom samhällets gränser, för att användas i första rummet till nyss omförmälda ändamål och i öfrigt afyttras till bebyggande.

I anledning af berörda förslag beslöt stationssamhället å extra municipalstämma den 8 juni 1907, att samhället skulle söka få tillösa sig området i fråga, samt att, därest svårigheter mötte att få inlösa endast det inom samhället belägna området, samhället skulle söka förvärfva komministersbostället i dess helhet. Härjämte beslöt stämman att tillsätta en kommitté för utredning af frågan, på hvad sätt och under hvilka villkor berörda inlösen borde äga rum.

Uti det betänkande, som berörda kommitté afgaf till municipalstämman, anfördes bland annat följande.

Före år 1902 utgjorde lägenheten Gröndal nr 1, sedermera delad i Gröndal nr 1 och Rosendal nr 1, afsöndrad från Hamra egendom och belägen nordost om Tumba järnvägsstation, det enda område inom stationssamhället, hvarifrån afsöndringar för all framtid kunde ske. Den del af lägenheten, som upplåtits till tomter, var år 1902 äfven fullbyggd. Öfrigt omkring Tumba station liggande mark utgjordes af dels ifrågavarande komministersboställe, dels Tumba brink, lydande under Mariebergs fideikommiss, dels riksbankens pappersbruks egendom Tumba Öfvergård och dels aktiebolaget Separators egendom Hamra, hvarifrån emellertid af skilda anledningar några afsöndringar ej finge ske. Å komministersboställets mark hade dock, efter

öfverenskommelse med boställshafvaren, några byggnader blifvit uppförda, men besittningsrätten till marken gällde endast under boställshafvarens lifstid, med undantag dels för de tomter, hvarå apoteket och länsman-kontoret vore uppförda, beträffande hvilka tomter kammarkollegium enligt utslag den 30 april 1901 under vissa villkor medgifvit besittningsrätt på 49 år, räknadt från den 1 maj 1901, dels ock för hustru Ida Sjökvists och änkan Ekmans tomter, hvartill samma ämbetsverk genom utslag den 15 juni 1903 och den 19 april 1904 medgifvit besittningsrätt, likaledes på 49 år. Öfriga innehafvare af tomter å komministersboställets mark, till antalet sex, hade sedermera hos kammarkollegium sökt liknande rätt, men kollegium hade med hänsyn till förekomna omständigheter funnit dessa ansökningar icke kunna bifallas. I detta beslut, hvaröfver besvär anförts hos Kungl. Maj:t, hade Kungl. Maj:t ej funnit skäl att göra ändring.

All utveckling för Tumba samhälle syntes härigenom stängd. År 1901 försålles emellertid efter Kungl. Maj:ts tillstånd under Mariebergs fideikommiss lydande Skäcklinge nr 1 och Hågelby nr 1 och 2 med Tumba brink till Z. Rudbeck och R. C. G. Rudbeck, hvilka därefter afyttrade nämnda hemman till J. E. Lignell. Denne uppdelade ofördröjligen det inköpta området till tomter, och efter ett par år hade ett sextiotal villor uppförts likasom flere vore under uppförande å sagda område.

Kommunalstyrelsen i Botkyrka, som fann att byggnadsverksamheten i Tumba skedde utan plan och utan afseende å säkerhet för eldfara m. m., hade år 1902 ingått till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Stockholms län med anhållan att ordningsstadgan och byggnadsstadgan för rikets städer måtte i tillämpliga delar förklaras blifva gällande för Tumba samhälle. Genom resolution den 4 juli 1904 förordnade Kungl. Maj:ts befallningshafvande, att ordningsstadgan, byggnadsstadgan och brandstadgan för rikets städer samt hälsovårdsstadgan för riket, i hvad den afsåge stad, skulle i tillämpliga delar gälla för ett i resolutionen närmare angifvet, kring Tumba järnvägsstation beläget område om 71 hektar 26 ar 25 kvadratmeter; och skulle detta sålunda bildade municipalsamhälle benämnas Tumba stationssamhälle. Denna resolution stadfästes af Kungl. Maj:t genom beslut den 28 oktober 1904; och förordnade Kungl. Maj:t därvid tillika, bland annat, att Kungl. Maj:ts befallningshafvande skulle låta tillse, att förslag till regleringsplan för ifrågavarande område blefve i behörig ordning uppgjordt och underställt Kungl. Maj:ts pröfning.

Regleringsplan och stadsplanekarta upprättades sedermera af ingenjören Nils Gellerstedt, godkändes å municipalstämman med samhället den 31 mars 1908 och öfverlämnades efter klagotidens slut till Kungl. Maj:ts befallningshafvande för vidare befordran till fastställelse.

Af nämnda regleringsplan och stadsplanekarta med beskrifning framginge, att den del af samhället, som tillhörde komministersbostället, i främsta rummet vore afsedd till hufvudgator, plats för torg och öppna parker, kommunalhus, tingshus, kyrka m. m., hvilket syntes vara så mycket lämpligare, som ifrågavarande del af komministersbostället låge centralt inom samhället och icke för långt från stationen. Det framginge äfven af stadsplanekartan, att Tumba stationssamhälles för bebyggande upplåtna område, nämligen Gröndal och Rosendal i nordost samt Tumba brink i sydost, vore skilda från hvarandra genom ifrågavarande del af komministersbostället, så att någon enhetlig reglering i alla afseenden af samhället icke kunde ske med mindre komministersboställets del kunde fritt disponeras.

Samhällets styrelse hade äfven haft ögonen öppna för detta förhållande. Redan vid samhällets bildande ifrågasattes nämligen att för reglering söka förvärfva den härför behöfliga boställsmarken, men blef häraf intet, då det ansågs nödigt att, innan åtgärder i dylik riktning vidtoges, afvakta stadsplanens utarbetande. Då denna låg färdig till granskning, upptogs frågan ånyo och väcktes, på sätt redan nämnts, å municipalstämma förslag därom, att samhället skulle söka förvärfva området i fråga.

Kommitterade hade, efter att hafva rådfört sig med sakkunniga personer, funnit dels att samhället enligt lag den 31 augusti 1907 angående stadsplan och tomtindelning ägde rätt att tillösa sig för gator, torg och andra allmänna platser erforderlig mark, dels ock att möjlighet förefunnnes, att samhället skulle kunna mot pris, som bestämdes af gode män, få nådigt tillstånd att tillösa sig hela ifrågakomna område.

Enär det för samhällets utveckling vore en lifsfråga att fritt få disponera öfver hela området och ej blott den del däraf, som afsåges till allmänna platser, hade kommittén velat förorda det sista af de båda nyssnämnda alternativen samt för utredning beträffande pris öfverenskommit med boställshafvaren att tillsätta en värderingsnämnd af tre sakkunniga personer; och hade boställshafvaren utsett en ledamot, kommittén en ledamot och dessa två den tredje ledamoten i denna nämnd.

Värderingsnämnden, som sammanträdde i Tumba den 18 september 1908, hade — efter att hafva tagit del af till saken hörande handlingar, såsom kontrakt om upplåtelse från bostället, köpeafhandlingar angående tomter i orten samt boställs- och stadsplanekartan — i afgifvet, handlingarna i ärendet bilagdt utlåtande ansett den komministersbostället tillhörande mark, som inginge i Tumba stationssamhälle, äga ett genomsnittsvärde af 45 öre per kvadratmeter, inberäknadt å densamma växande skog.

På grund af hvad kommittén sålunda anfört föreslog kommittén municipalstämman att ingå till Kungl. Maj:t med underdånig hemställan att mot i värderingsinstrumentet uppgifvet pris få tillösa sig det område af ifrågavarande komministersboställe, som låge inom Tumba stations-samhälles gränser.

Kommitténs berörda förslag behandlades å municipalstämma med stations-samhället den 26 oktober 1908, därvid stämman enhälligt beslöt att, på sätt kommittén föreslagit, ingå till Kungl. Maj:t med underdånig hemställan, att stationssamhället måtte få tillösa sig för all framtid det område af boställets mark, som vore beläget inom samhällets gränser, till det pris den tillkallade uppskattningsnämnden ansett skäligt eller 45 öre för kvadratmeter.

Af ärendet bilagda handlingar inhämtas, att den del af komministersbostället, som är belägen inom stationssamhället, innehåller, enligt karta och handlingar till ett år 1880 verkställdt laga skifte, en areal af 5 hektar 78 ar 30 kvadratmeter inrösningsjord och 9 hektar 20 ar 30 kvadratmeter afrösningsjord eller sammanlagdt 14 hektar 98 ar 60 kvadratmeter, oafsedt inom områdets gränser liggande skifteslaget gemensamt tillhöriga vägar.

På grund af nådig remiss har kammarkollegium i ärendet låtit höra Botkyrka och Salems församlingar å gemensam kyrkostämma, kronofogden i orten och vederbörande kontraktsprost äfvensom inhämtat underdåniga yttranden af domkapitlet i Strängnäs och Kungl. Maj:ts befallningshafvande, hvarefter kammarkollegium afgifvit eget underdånigt utlåtande i ämnet.

Församlingarna hafva enhälligt tillstyrkt bifall till ansökningen, enär ifrågavarande inköp vore nödvändigt för erhållande af fastställelse å regleringsplan för samhället samt för ordnande af dess vattenledning m. m. Församlingarna uppställde dock vissa villkor för medgifvandet, nämligen: att fri utfartsväg för den del af komministersboställets mark, som samhället icke önskade inköpa, förefunnes; att inköpssumman bestämdes till det af de särskilda värderingsmännen föreslagna priset eller 45 öre för kvadratmeter; att församlingarna medgåfves rätt att efter samma pris för sin räkning inlösa den tomt om 11,650 kvadratmeter, å hvilken Botkyrka extra provinsialläkardistrikts läkarbostad vore uppförd; samt att den blifvande inköpssumman, utan att tilläggas någon förutvarande fond, skulle förvaltas af kyrkorådet och årliga räntan därå tills vidare tillfalla komministern, men med församlingarna förbehållen rätt att få använda kapitalet eller del däraf till inköp af annat komministersboställe i Salems för-

samling eller eventuellt i Rönninge villastad, när den snabbt fortgående utvecklingen därstädes gjorde behovet af en präst, som bodde där, oafvisligt.

Kronofogden har i sitt underdåniga yttrande anfört, bland annat: Det fördelaktiga läget utmed statsbanan hade i många hänseenden gjort Tumba stationssamhälle till medelpunkt för den kringliggande landsbygden med där varande betydande industriella anläggningar, och detta hade mer och mer blifvit förhållandet i den mån samhället utvecklats. Där finnes numera, förutom post och telegraf, äfven apotek, läkare, bankkontor och en del affärer. Folkmängden vore stadd i jämn tillväxt och en liflig byggnadsverksamhet hade under senare åren varit rådande inom samhället, för hvars ordnande och reglerande kraftiga åtgärder äfven vidtagits på sätt i de till ärendet hörande handlingarna närmare angåfves. Platsen ägde stora förutsättningar för vidare utveckling och med hänsyn till dess läge syntes en sådan utveckling önskvärd, men, för att densamma skulle kunna förverkligas, utgjorde ernäendet af det i förevarande ärende framställda önskemål ett oundgängligt villkor. Kronofogden ansåge sig därför handla i såväl ortens som det allmännas intresse, då han på det lifligaste förordade tillstånd för samhället att få inlösa den inom dess gränser, sådana de enligt regleringsplan komme att fastställas, belägna del af komministersbostället Tumba Nedergård. Hvad åter beträffade priset för detta område, kräfdes för yttrande härom en ingående utredning och värdering, hvilken kronofogden, utan tillgång till erforderliga handlingar och sakkunnigt biträde, svårligen kunde verkställa.

Kontraktsposten har tillstyrkt bifall till den underdåniga ansökningen, men har förklarat sig icke vara i tillfälle att bedöma, huruvida det pris, som erbjudits, eller 45 öre för kvadratmeter, motsvarade det fulla värdet å marken i fråga.

Jämväl domkapitlet har tillstyrkt nådigt bifall till ansökningen, dock med villkor att fri utfartsväg för den del af komministersboställets mark, som samhället icke önskade inköpa, förefunnes, att för upplåtelsen erlades den ersättning, som kunde blifva i vederbörlig ordning bestämd, samt att ersättningsmedlen ställdes under vederbörande kyrkoråds förvaltning med rätt för nuvarande innehafvaren af komministersbeställningen att åtnjuta ranteafkomsten under nu gällande lönerregleringsperiod.

Under erinran, att Kungl. Maj:t genom nådigt bref den 28 oktober 1904 gillat Kungl. Maj:ts befallningshafvandes den 4 juli samma år meddelade beslut att ordningsstadgan, byggnadsstadgan och brandstadgan för rikets städer samt hälsovårdsstadgan för riket rörande stad skulle i tillämpliga delar gälla för ifrågavarande område samt att Kungl. Maj:ts befallningshafvande på grund af nådig remiss fått för vederbörandes hö-

rande och afgifvande af eget underdånigt utlåtande emottaga handlingarna angående Tumba municipalsamhälles underdåniga ansökning om fastställelse af stadsplan för samhällets område, har Kungl. Maj:ts befallningshafvande framhållit, att det för ett enhetligt ordnande af byggnadsverksamheten inom samhället och genomförande därstädes af nyssnämnda stadgar gifvetvis vore af stor vikt för samhället att med äganderätt förfoga öfver komministersboställets nu ifrågakomna mark, hvadan Kungl. Maj:ts befallningshafvande i likhet med öfriga vederbörande, som yttrat sig i ärendet, tillstyrkte bifall till framställningen. Vidkommande sättet för köpeskillingsbestämmande uttalade Kungl. Maj:ts befallningshafvande, att den i nådiga förordningen den 14 april 1866 angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof föreskrifna ordning därvid borde följas, dock att köpeskillingen icke finge sättas lägre än till det af municipalstämman den 26 oktober 1908 beslutade inköpspris eller 45 öre för kvadratmeter. Då af ett Kungl. Maj:ts befallningshafvandes yttrande bilagdt, utaf förste landtmätaren i länet meddeladt inlägg framginge, att de till komministersbostället hörande ägor, som icke inginge i municipalsamhällets område, hade själfständiga utfartsvägar, syntes yttrande icke erfordras öfver församlingarnas yrkande om fri utfartsväg för samma ägor. Däremot förklarade Kungl. Maj:ts befallningshafvande sig anse det vara med billighet öfverensstämmande, att det villkor fästes vid öfverlåtelsen, att municipalsamhället skulle medgifva vederbörande intressenter i läkarområdet rätt att tillösa sig tomten för läkarbostället efter enahanda pris för kvadratmeter, som blefve bestämmdt för öfverlåtelsen till municipalsamhället.

Kammarkollegium har, med tillkännagifvande att komministersbostället i senast fastställda jordebok för länet vore upptaget bland kronoegendomar under allmän disposition såsom $\frac{2}{3}$ mantal Tumba nr 2 eller Tumba kvarn med $\frac{2}{3}$ mantal Skräfsta nr 1, vidare anfört, att kollegium ej hade annat att erinra mot bifall till hvad Kungl. Maj:ts befallningshafvande i ärendet hemställt än att, i öfverensstämmelse med hvad nämnda myndighet föreslagit beträffande läkarboställets tomtområde, bland villkoren för öfverlåtelsen jämväl syntes böra intagas förbehåll om rätt för vederbörande lägenhetshafvare i öfrigt att efter enahanda pris för kvadratmeter, som kunde varda bestämmdt för öfverlåtelsen till municipalsamhället, tillösa sig den inom området belägna, till gator, torg eller andra allmänna platser ej afsedda mark, som redan blifvit från bostället i behörig ordning upplåten. I afseende å användningen af de inflytande ersättningsmedlen ansåge kollegium, att det borde ankomma på domkapitlet att i sinom tid till Kungl. Maj:t inkomma med förslag härutinnan.

Då jag den 29 oktober 1909 inför Kungl. Maj:t anmälde detta ärende yttrade jag följande:

Såsom Kungl. Maj:ts befallningshafvande erinrat, hade Tumba stations-samhälle inkommit med underdånig ansökning om fastställelse af stadsplan för samhällets område. Blevde denna ansökning, som, enligt hvad statsrådet och chefen för civildepartementet meddelat mig, inom kort komme att af honom föredragas inför Kungl. Maj:t, af Kungl. Maj:t bifallen, komme bestämmelserna i lagen angående stadsplan och tomtindelning att äga tillämpning med afseende å sagda område. För sådan händelse skulle stationssamhället, jämlikt § 8 i nämnda lag, äga rätt att för de i stadsplanen upptagna gator, torg och andra allmänna platser förvärfa härför behöflig mark emot utgifvande af ersättning i den uti samma lag föreskrifna ordning, och skulle följaktligen beträffande denna mark särskildt tillstånd till inlösen icke erfordras. Det område, till hvars förvärfvande vederbörligt tillstånd måste utverkas, skulle under berörda förutsättning inskränka sig till sådan komministersbostället tillhörig, inom samhällets gränser belägen mark, som icke enligt fastställd stadsplan vore afsedd att utläggas till gator, torg eller andra allmänna platser. Den utredning, som i ärendet förekommit, gifve uppenbarligen vid handen, att stationssamhället vore för sin vidare utveckling i oundgängligt behof afven af denna mark. Då densamma icke syntes vara för bostället omistlig samt en jordvärdet vida öfverstigande ersättning för den mark, som sålunda skulle frångå bostället, torde vara att påräkna, komme boställets intresse icke att åsidosättas genom medgifvande i hufvudsak af den ifrågasatta lösningsrätten.

Kungl. Maj:ts befallningshafvande och kammarkollegium hade föreslagit, att bland villkoren för öfverlåtelsen till stationssamhället borde intagas förbehåll om rätt för vissa besittare af mark inom samhällets område att i sin ordning från samhället och till enahanda pris, som blefve bestämdt för öfverlåtelsen till samhället, tillösa sig sina innehafvande jordområden. Detta kunde ju i och för sig synas vara med billigheten öfverensstämmande, men den föreslagna formen för tillgodoseende af jordinnehafvarnas intressen skulle möjligen kunna anses stå i strid med det i jordabalken 1 kap. 2 § stadgade förbud för säljare att förbehålla sig eller annan att vinna egendom åter. Det syntes mig därför lämpligast, att ifrågasvarande lägenheter icke försåldes till samhället, utan att i stället lägenhetsinnehafvarna berättigades att inom viss tid — hvilken skäligen torde kunna begränsas till den 1 januari 1916 — tillösa sig äganderätten till sina innehafvande tomter. Därest någon af lägenhetsinnehafvarna icke skulle inom

föreskrifven tid begagna sig af den lösningsrätt, som sålunda medgåfves, torde stationssamhället böra tillerkännas rättighet att förvärfva de icke inlösta tomtområdena. Samhällets förfoganderätt öfver sålunda förvärfvad mark kunde naturligtvis till en början lida inskränkning genom den besittningsrätt, vederbörande lägenhetsinnehafvare kunde hafva tillförsäkrat sig.

Åt den nämnd, som jämlikt stadsplanelagen skulle komma att bestämman priset för till allmänna platser afsedda områden, borde lämpligen kunna uppdragas att i enlighet med expropriationslagens föreskrifter fastställa lösen för den öfriga mark, hvarom här vore fråga, hvilken lösen dock icke borde sättas lägre än det af municipalstämman den 26 oktober 1908 beslutade inköpspris af 45 öre för kvadratmeter.

Den jord, som här afsåges, torde enligt 114 § regeringsformen och prästerskapets privilegier den 16 oktober 1723 icke kunna försäljas utan Riksdagens och Kyrkomötets samtycke. I händelse sådant samtycke lämnades, torde domkapitlet böra anbefallas att i sinom tid inkomma till Kungl. Maj:t med förslag i fråga om användningen af de inflytande försäljningsmedlen.

I enlighet med min af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan, behagade Kungl. Maj:t i nådig skrifvelse den 29 oktober 1909 inhämta Kyrkomötets yttrande, huruvida Kyrkomötet för sin del medgåfve,

dels att den komministerbostället Tumba nr 2 i Botkyrka socken tillhörande inom Tumba stationssamhälles gränser belägna mark, som icke enligt fastställd stadsplan erfordrades till gator, torg eller andra allmänna platser, finge, med undantag för sådana med viss tids besittningsrätt upplåtna lägenheter, hvilka inom nedan angifven tid af vederbörande lägenhetsinnehafvare inlöstes från komministerbostället för alltid afsöndras och till stationssamhället med äganderätt öfverlätas emot en köpeskillning, som i enlighet med föreskrifterna i nådiga förordningen angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof den 14 april 1866 skulle bestämmas af den nämnd, hvilken blefve tillsatt för fastställande af lösen för den enligt stadsplanen till allmänna platser afsedda del af komministerboställets mark, dock att sammanlagda köpeskillingen icke finge understiga det belopp, som erhöles med beräkning af det utaf municipalstämman den 26 oktober 1908 beslutade inköpspris af 45 öre för kvadratmeter;

dels ock att vederbörande intressenter i Botkyrka extra provinsialläkar-distrikt äfvensom öfriga nuvarande innehafvare af lägenheter å boställets ifrågavarande jord finge före utgången af år 1915 med äganderätt tillösa sig en hvar sin innehafvande lägenhet efter det pris, som af ofvanberörda nämnd vid förenämnda uppskattning kunde varda bestämdt.

I underdånig skrifvelse den 24 november 1909 har Kyrkomötet anmält, att mötet vid granskning af ifrågavarande förslag icke funnit något att däremot erinra, hvadan mötet godkänt samma förslag.

Under erinran, att Kungl. Maj:t numera enligt beslut den 11 mars 1910 fastställt stadsplan för Tumba municipalsamhälle, hemställer jag, att Kungl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen att uti ifrågavarande ärende lämna samma medgifvande, som redan blifvit lämnadt af Kyrkomötet.»

Utskottet har icke något att erinra mot ifrågavarande framställning och får därför hemställa,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 15 april 1910.

På jordbruksutskottets vägnar:

THEODOR ODELBERG.
